

og er meget glad ved dets Fremkomst, særlig fordi der i det er taget Sigte paa, at Loven ogsaa kan komme Industrien og Haandværket til gode, idet jo i § 7 med Hensyn til Konsulernes Virksomhed nævnes, at de ogsaa skulle varetage det danske Næringsvæsens Interesser. Der har i de sidst forløbne Aar været forskellige Forhold paa Dagsordenen her hjemme, saaledes Næringsløvens Revision og flere andre Punkter, hvor det har været af stor Betydning for Industrien herhjemme at faa Underretning om Forholdene i fremmede Lande, og der er jævnligket Sendebesøgere til Udlandet og særlig til de danske Konsuler, men desværre har det vist sig, at man enten ikke har faaet de Efterretninger, som man skulde have, eller at de ikke have svaret til de Forventninger, der vare stillede, ikke alene af den Grund, at de som Regel behandlede Sagen temmelig overfladisk, men ogsaa fordi de paagældende Mænd ikke vare i Besiddelse af de Evner og den Dygtighed, som maatte forudsættes for at kunne opfylde de Forventninger, som man har stillet til dem. Saaledes som Forholdet nu er, at der i det andet Ting er nægtet f. Eks. Beløbet til industrielle Konsulenter, der skulde søge ny Veje og ny Midler for Haandværket og Industrien her i Landet, vilde der dog kunne høstes nogen Nytte, naar dette Lovforslag blev til Virkelighed; naar der blev ansat dygtige Mænd, der ere i Besiddelse af særlig Interesse for deres Fædrelands Udvikling paa forskellige Omraader, vilde det ogsaa kunne være til stor Nytte og Velsignelse for Industrien og Haandværket. Jeg vil haabe, at det maa blive gjort til Pligt for Konsulterne ogsaa særlig paa disse Omraader at lade sig det være magtpaaliggende at holde de Institutioner, som her i Landet varetage Haandværkets og Industriens Interesser, a jour med den ny Udvikling, som gør sig gældende paa forskellige Omraader i de paagældende Lande. I det Haab, at det maa komme frem særlig i de for dem gældende Instruktioner, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Jeg skal lige over for de Ytringer, som ere faldne fra det ærede Medlem fra Wro (Martensen) tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal først som almindelig Betragtning udtale, at jeg tror dog, at de fleste nære den Anskuelse, at Konsulatsgiften bør i det store og væsentlige bæres af Skibsfarten. Jeg har flere Gange hørt det ærede Medlem for Wro udtale, at det er urimeligt, at Skibsfarten bærer hele Ud-

giften, og jeg skal naturligtvis være villig til at indrømme, at ogsaa andre Interesser end Skibsfartens blive varetagne af Konsulterne, men lidt efter lidt er dog Skibsfarten bleven lettet for saa mange Byrder, som før have hvilet paa den, at det ikke synes mig at være umuligt, at denne lille Byrde endnu bliver tilbage paa Skibsfarten.

Lige over for enkelte Bemærkninger af det ærede Medlem for Rjøbenhavn (Knudhø) skal jeg ytre, at jeg mener ogsaa, at man maa kunne finde en Form, hvorunder man kan anvende Solovens Bestemmelse for forliste Skibe. Jeg skal ikke her nærmere udtale mig om Sagen, men Soloven indeholder jo den Bestemmelse, som det ærede Medlem drog frem, at der er visse Regler, hvorefter man fastsætter, naar et bortblevet Skib teoretisk betragtes som forlist, og disse Regler vil det jo være det naturlige ogsaa at anvende her. — Lige over for Spørgsmaalet om de Skibe, som høre hjemme i vore Bilande, anser jeg det for at være en given Sag, at saadanne Skibe ere danske Skibe, og at lige saa godt, som de føre dansk Flag, ville de ogsaa have at betale denne Afgift, som jo er en Afgift, der træder i Stedet for den tidligere Afgift til Konsulterne. Men som Følge deraf anser jeg det ogsaa for lige saa sikkert, at der ingen Afgift skal sværes af vedkommende Skibe, naar de gaa imellem Danmark og Bilandene, thi saa bliver det jo i Udlandet. Afgiften vil jo være temmelig let at opkræve, i alt Fald i Vestindien, hvor der er Toldvæsen. Paa Island ville Afgifterne kunne opkræves af de samme Myndigheder, som alligevel opkræve Indførselstold. Særligt skal jeg ikke udtale mig nærmere om Spørgsmaalet; en Ordning synes jeg nok, man kunde finde. — Jeg er derimod ganske enig med det ærede Medlem i, at det vilde være rimeligt, at ikke saa faa af de nuværende Vicekonsulpladser falde bort. Ogsaa jeg antager, at mange Vicekonsuler egentlig væsentlig ere blevne udnævnte for at faa de Afgifter ind, som Skibe, der komme til en eller anden udenrigt Havn, skulle udrede, og mange Steder vil der altsaa ingen Anledning være til at beholde Vicekonsulterne. — Med Hensyn til de Banffeligheder, som det ærede Medlem (Martensen) ytrede, at der vil være ved at faa Afgiften af Skibe, som ere i udenrigt Fart ved Aarets Begyndelse og ikke i lang Tid komme hjem igen til Danmark, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at der jo i Registreringsloven er nævnt, at ethvert Skib skal have opgjort en Maid, til hvem man i Skibets Anliggender vil kunne henvende sig, og da vil jo ogsaa denne